

Publicerad 2014-03-14 21:45 av Björn Nilsson

Kanske utkast till något större

Åldras

Gatorna går från mig

De är inte mina längre

Andra går där

Utomjordingar

Främmande tatuerade stammar

Gatorna går från mig

Jag ser dem glida bort

AsfaltgråNeonkladdiga

Och vad finns kvar för mig här?

Gatorna går från mig

Fötterna följer dem inte längre

Det finns ingenstans att gå

Bara årstiderna finns kvar

Varje vår kan vara den sista ...

Trä upp dina vårar på ett strå -

räkna, väg och mät.

Koltrastmorgnar, råkall blåst

plötslig sol i en blå blå himmel.

Trä upp, trä upp, tills tråden brister - våarna faller

i tidens brunn ...

Och här står jag orörlig

Fastfrusen i något jag inte längre förstår:

Gatorna går från mig

Fötterna följer dem inte längre

Det finns ingenstans att gå

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Björn Nilsson med Poeter.se id #18339 innehar upphovsrätten